

[Formanden.]

Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

Valgt blev: *Blang, Andrea Brochmann, Bækgaard, Ludvig Christensen, Marie Christensen, Frokjær, Gisselbæk, Johannes Jensen, H. P. Jensen, Jensen-Stevens, H. P. Johansen, Josiassen, Stegger Nielsen, Tvede og Veistrup.*

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 547).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ellinger: Et lille Tilbageblik. — Ved første Behandling af denne Sag gjorde det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) nogle Bemærkninger, om 2det Stykke i § 3 med den Blidhed, som er ham egen og gør ham afholdt af os alle, og som ogsaa bedst sømmer sig for en Radikal, der kritiserer noget, der fremføres af en socialdemokratisk Minister, naar han vel at mærke ikke vil risikere det Svar, som en københavnsk Borgmester forleden gav en kritiserende radikal Borgerrepræsentant, nemlig dette, at de Radikale vel kunde faa Plads paa Bagsmækken, men Pisken fik de aldrig i Hænde. Dette 2det Stykke lød saaledes:

„De med Udryddelsen og Eftersynet forbundne Udgifter paahviler vedkommende Kreaturholder. Udgifterne paalignes efter Antallet af Kreaturer paa over 1 Aar. Saafremt et Kommunalraad

maatte anse det for formaalstjenligt, er det dog berettiget til at ligne $\frac{2}{3}$ af Udgifterne paa de Besætningsejere, i hvis Kreaturbestand der ved det af Kommunalraadene iværksatte Eftersyn maatte forefindes Dyr med Oksebremselarver.“

Den højtærede Landbrugsminister svarede, at denne Bestemmelse var indsat, for at man kunde straffe dem, som forsømte i Tide at fjerne Oksebremselarverne, en Forklaring, det ærede 11te Medlem for 6te Kreds naturligvis ikke havde nødig, da han kunde indse dette selv. Men nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Naar $\frac{2}{3}$ skal paalignes de Kreaturejere, i hvis Besætning der findes Oksebremselarver, hvem skal saa betale den sidste Trediedel? Ministeren svarer mig ikke og er vel ogsaa afskaaret fra at afbryde en Taler, men jeg maa gaa ud fra, at Mening er, at den skal betales af de Kreaturejere, i hvis Besætning der ingen Larver er. Ministeren nikker. Men derved bliver Bestemmelsen fuldstændig meningsløs. Affattelsen er ganske overordentlig uheldig, ja, jeg maa sige, det er sjældent, vi her i Tinget, skønt vi dog har været ude for et og andet, ser noget saa ugenemtænkt som dette i et Lovforslag.

Hvor slet Affattelsen var, ser man bedst, naar man gaar til Grænserne. Et Kommunalraad bekendtgør altsaa, at til den og den Tid finder Eftersyn Sted, og at Raadet agter at gøre Brug af Beføjelsen til at ligne $\frac{2}{3}$ af Udgifterne paa den i Lovforslaget bestemte Maade. Vi gaar altsaa til Grænserne. Den ene Grænse er, at der findes Larver i alle Besætninger. I saa Tilfælde kan Kommunalraadet efter sin egen Bekendtgørelse kun ligne $\frac{2}{3}$ af Udgifterne paa Ejerne, og saa kan det skyde en hvid Pind efter den sidste Trediedel. Det faar denne Trediedel, hvis der blot er nogle rene Besætninger, men hvis disses Kreaturantal er i Mindretal, kan det hælde, at de paagældende Ejere kommer til at betale meget mere pr. Ko end de, i hvis Besætning der findes Larver. Anvendelsen af Straffebestemmelsen fører altsaa til det absurde Resultat, at de uskyldige rammes haardere end de skyldige, hvilket er en ganske ny Maade at straffe paa. Vi gaar saa til den anden Grænse: alle Besætninger er rene. I saa Tilfælde skal Ejerne kun betale $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, og saa kan Kommunalraadet kige efter de $\frac{2}{3}$, for det